

Кіровоградська обл.
Новгородка

Дорога редакція «Сільських вістей»
до вас звертаюся і не могла звернутися про цей проклятий голод. 1933 р.

Мені кається, що нічого страшнішого немає на світі, як війна і голод.

Мені довелося пережити голод 32-33 років

І зараз страшно за нього згадати

Голод забрав в селі більша половина людей. Жертвою голоду була Україна. Пише професор Кульчицький в своїй статті «Тридцять третій», що хліб ішов за кордон, щоб одержати машини. Як таких машин ми не бачили в артілі, а бачили голод.

Голодували всі і люди і тварини

Страшна картина, як за неї можна і розповісти.

В школі давали гарячі сніданки, один раз в день, варили сою. Кожен день школярі вмирили. Люди пухнуть з голоду і вмирили. І вмирає, їсти просить. Отаке, щоб ніхто не бачив до віку. Треба добре розказувати про цю «білу пляму» в нашій історії. Моя думка така, поставити пам'ятник жертвам голоду. В мене голод забрав батьків, братів, сестер.

За все могу простить, а за голод, який був штучно зроблено на Україні я б не простила. Отака була політика в Сталіна щодо України. А бо після війни чи не був налог на кожну деревину, яка ще й не родила. Німці знищили скільки насаджених, а ми і ті почали вирубувати бо налог все це робив Сталін

Кіровоградська обл.
Постовик О.М.